

λων βιβλικῶν καὶ πετρελαίων, μετ' ἀνατροφῆν γερμανικὴν, καὶ ἀπορρίψατε ἐκ τῶν μουτζουρωμάτων μου ὅ,τι σὰς ἀρέσῃ· ἀγνοῶ ἂν οἱ ἀναγνωσταί σας θὰ συγχωρήσουν τὰ λοιπά.

* Κ.

ΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑΙ

Συνίξιμα ἔδιδε σελ. 251.

Αἱ διενέξεις καὶ αἱ προσωπικαὶ προσβολαί, αἵτινες ἐν ἄλλαις χώραις πληροῦσι καθ' ἐλάχιστην τὰς στήλας τῶν ἐφημερίδων, εἰσὶ σχεδὸν ἀγνωστοὶ εἰς τὸν ἀγγλικὸν τύπον. Ἡδὴ πρὸ τεσσαρακονταετίας αἱ ἀγγλικάι ἐφημερίδες ἐγκατέλιπον τὰς τοιαύτας ἔξεις, κατανοήσασαι πόσον μάταιαι καὶ ἀηδεῖς εἰσὶν αἱ ἀπρεπεῖς ἐπιθέσεις. Δυσκόλως δὲ ἐφημερίς τις θὰ συνεκράτει τοὺς ἀναγνώστας αὐτῆς, προερχομένη μέχρι τοῦ νὰ μετελθῆ γλώσσαν λοίδορον κατὰ τινας, ἐλλείψει ὑγιῶν ἐπιχειρημάτων. Ἐκείνη, ἥτις ἐκ συστήματος ἤθελε μεταχειρισθῆ τὸν τρόπον τοῦτον, μὴ ἔχουσα ἄλλα πολιτικὰ ἢ φιλολογικὰ κεφάλαια ἢ μόνον συλλογὴν ἐνφράσεων ῥυπαρῶν καὶ ὑβριστικῶν, βραίνει ἀσφαλῶς καὶ ταχέως εἰς τὴν κατὰπτωσιν. Τοιαύτη δημοσιογραφία δὲν εἶνε σήμερον ἀνεκτὴ εἰς τὰ ἀγγλικά ἤθη. Οἱ Ἄγγλοι ἀπὸ ἡμῶνος ἤδη αἰδῶνος κατενόησαν ὅτι οἱ ἄνθρωποι οὐδὲν σημαίνουσιν, καὶ μόνον αἱ ἰδέαι εἰσὶν αἱ ἐνδιαφερόμεσαι· ἐθεραπεύθησαν ἐντελῶς ἀπὸ τὴν ἀσθένειαν τῶν προσωπικοτήτων. Ὅχι ὅτι δὲν ἔχουσι καὶ αὐτοὶ, κατὰ τὸν ἰδιάζοντα αὐτοῖς τρόπον, ὄρεξιν νὰ διαλαλῶσιν ἐπὶ μίαν ἢ δύο ἐβδομάδας τὸν ἥρωα τῆς ἡμέρας, εἴτε πολιτικὸς τις ἐπιτήδειος εἶνε οὗτος, εἴτε γυνὴ ὠραία, ἢ περίφημος τις ἰδιότροπος. Ἄλλὰ τὸν ἥρωα τοῦτον μεταχειρίζονται ὅχι ὡς εἰδωλον, ἀλλ' ὡς ἄθυρμα πρὸς διασκέδασιν καὶ μόνον ἐκ περιεργείας, σπεύδοντες νὰ ἀνατάμωσιν αὐτὸν, ὅπως βεβαιωθῶσιν ὅτι ἀέρος μόνον ἦτο πλήρης καὶ τὸν ἀπορρίψωσιν εἰς τὰ ἄχρηστα. Εἰς ἄνδρας ψυχροὺς καὶ θετικούς, ὡς εἶνε αὐτοὶ, δὲν ἐπιβάλλεται τις μὲ λόγια μόνον καὶ κενὴν ἐπίδειξιν ἤθους σπουδαίου.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν πολιτικὴν, ἐσωτερικὴν ἢ ἐξωτερικὴν, ἀνάγκη νὰ ἀναλογισθῆ τις ὅτι αὐτὴ ἡ φύσις τῶν μεγάλων τούτων δημοσιογραφικῶν ὀργάνων, τὸ πλῆθος καὶ ἡ ποικιλία τῶν φρονημάτων τῶν ἀναγνωστῶν αὐτῶν, ἀπαγορεύει αὐτοῖς νὰ λαμβάνωσι θέσιν λίαν ὠρισμένην καὶ εἰς αὐτὰ τὰ σπουδαιότατα ζητήματα, καὶ ἐπομένως νὰ ἀσκάσωσιν ἀποτελεσματικὴν ἐπίδρασιν ἐπ' αὐτῶν. Βεβαίως συντηρητικὴ ἡ ἐφημερίς εἶνε ἢ «*Σημαία*» καὶ φιλελεύθερος τὰ «*Ἡμερήσια Νέα*», καὶ ὁ «*Τηλέγραφος*» δὲ καὶ οἱ «*Καιροὶ*» ἔχουσι τὰς πολιτικὰς αὐτῶν συμπληθείας. Ἀλλὰ τὰ πολιτικὰ τῶν ἐφημερίδων τούτων φρονήματα δὲν ἀποκαλύπτονται ἢ μετ' ἄκρας ἐπιφυλακτικότητος καὶ περιστάσεως τυχεύσεως, ἐν κυρίῳ τινὶ ἄφθω, ἢ δὲ βάσις καὶ ἡ οὐσία τῆς ἐφημερίδος, ἢ

τις συνίσταται εἰς τὸ παρέχειν ἀκριβεῖς, ὠρισμένας καὶ ἀνελλιπεῖς πληροφορίας, διαμείνει σχεδὸν πανιαχοῦ ἢ αὐτῆ, τοῦτο δὲ διότι καὶ πράγματι τοιαύτη εἶνε.

Τὰ ἑσπερινὰ φύλλα, ἅτινα ἐν γένει δὲν ἔχουσι τὴν ἑκτασιν τῶν πρωϊνῶν, ἢ «*Σφαιρα*», ἢ «*Pall Mall Gazette*», ἢ «*Ἡχώ*», παρέχουσιν ὀλιγώτερον χώρον εἰς δημοσίευσιν ἐγγράφων καὶ ἐκθέσεων ὀλοκλήρων, καὶ πλείοτερον εἰς τὰς κομματικὰς συζητήσεις· αὐταὶ ἐπιλαμβάνονται μετὰ ζέσεως πλείοτερας τῆς συζητήσεως τῶν ζητημάτων τῆς ἡμέρας· ἀλλ' ἡ φροντίς τῆς μελετημένης ἐπικρίσεως τῶν γεγονότων καὶ ἡ διατύπωσις τῶν ἐξ αὐτῶν ἀπορροδόντων συμπερασμάτων ἀφίσταται κυρίως εἰς τὰς ἐβδομαδιαίας ἐφημερίδας, τὸν «*Θεατὴν*», τὸν «*Ἐξεταστὴν*», τὴν «*Saturday Review*». Ἐν τῷ διαστήματι τῆς ἐβδομάδος ἡ δημογραφία τῶν γεγονότων συμπληροῦται, αἱ πληροφορίες συρρέουσιν ἐκ πάσης τῆς γῆς γωνίας, τὰ ζητήματα ἀναλυμίζονται, κοσινίζονται ὑπὸ τῆς ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ συζητήσεως, τῶν ἐν τοῖς Συλλόγοις καὶ Λέσχαις συνδιαλέξεων, καὶ ἐν παντὶ δημοσίῳ τόπῳ μέχρι αὐτῶν τῶν ταπεινοτάτων ἐργαστηρίων καὶ καπηλείων· ἡ κυμαινομένη καὶ ἀόριστος ὡς τὴν οὐλίαν δημοσίαν γνώμη ἄρχεται διατυπουμενὴ εἰς ὠρισμένην μορφήν.

Οὗτω φθάνει τὸ Σάββατον μὲ τὰς ἐξηκονταλέπτους ἐφημερίδας του, τὰς εἰς φυλλάδιον ἐκδιδόμενας μὲ διστήλους τελείδας, ὧν ἔργον εἶνε νὰ περιτυλλέγωσι καὶ συμπυκνωθοῦσι τὰς ποιήλας ἐκείνας τῆς ἐβδομάδος ἐντυπώσεις, καὶ νὰ διατυπώσωσιν αὐτὰς εἰς σειρὰν ἄρθρων ἐντόνων καὶ ὀριστικῶν. Αἱ πλείστα τῶν ἐφημερίδων τούτων συντάσσονται ἐξείρετα, καὶ ἀναγινώσκονται λίαν ἐπιμελῶς κατὰ τὴν ἀτελεύτητον τῆς κυριακῆς ἡμέραν. Ἐὰν δὲ λάθωμεν ὑπ' ὅψιν ὅτι αἱ ἐργατικαὶ τάξεις (καὶ ἐν ταύταις περιλαμβάνονται καὶ οἱ εἰς τὴν μικρομπορίαν ἀσχολούμενοι) ἀναγιώσκουσιν ἀποκλειστικῶς σχεδὸν μόνον τὰς ἐφημερίδας, αἵτινες χάριν αὐτῶν ἐθέτουσιν ἐν περιλήψει τὰ σπουδαιότερα ζητήματα τῆς ἐβδομάδος—τοιαῦται δὲ εἶνε ὁ «*Reynolds' Newspaper*», ὁ «*Lloyd's*», «*Weekly Dispatch*», κτλ.—εὐκόλως κατανοοῦμεν διατί αἱ ἐβδομαδιαῖαι ἐφημερίδες ἐν Ἀγγλίᾳ ἀσποῦσι πλείονα πολιτικὴν ἐπίδρασιν ἢ τὰ μεγάλα ἡμερήσια φύλλα.

Ἴδου λοιπὸν ἀπηγγέλη ἡ κρίσις. Νὰ ὑποτεθῆ ἤδη, ὅτι ἐμορφώθη πλέον ὀριστικῶς ἢ ἐπὶ τῶν ζητημάτων γνώμη; Οὐδαμῶς. Ὑπάρχει ἀκόμη τὸ Ἐρετεῖον,—τὰ μεγάλα μηνιαῖα περιοδικά, ἢ «*Contemporary Review*», ἢ «*Fortnightly Review*», ἢ «*Westminster Review*», τὸ «*Nineteenth Century*», ἅτινα ἔχουσι συντάκτας τοὺς πρώτους συγγραφεῖς καὶ δημοσιογράφους τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου, καὶ πραγματεύονται σχεδὸν ἀποκλειστικῶς περὶ πολιτικῶν καὶ κοινωνικῶν ζητημάτων. Τὸ πρῶτον τῶν εἰρημένων ὀργάνων ἀνή-

μαίας» τὴν ἀνάγκην, ἐν ἣ εὐρίσκονται αἱ ἐφημε-
ρίδες αὐται, ἔνεκα τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν φύλ-
λων, ἅτινα ἐκδίδουσι, καὶ τῆς ἀπείρου ἐκτάσεως
τοῦ Λονδίνου, νὰ τίθενται ὑπὸ τὰ πιεστήρια τὴν
δευτέραν ἢ τρίτην μετὰ τὸ μεσονύκτιον ὥραν, ὅ-
πως δύνανται νὰ ἔχωσι διανεμημένα τὰ φύλλα
αὐτῶν εἰς τὰ διάφορα ἐν τῇ πόλει πρακτορεῖα τῆς
πωλήσεως κατὰ τὴν πέμπτην ἢ ἕκτην ὥραν τῆς
πρωίας· ταῦτα ἔχουσαι ὑπ' ὄψιν αἱ ἐπαρχιακαὶ ἐ-
φημερίδες ἀνέβαλλον τὴν ἐκτύπωσιν αὐτῶν μέ-
χρις οὗ ἐξετυπῶντο αἰ τῆς πρωτευούσης, τοῦτο
δὲ οὐδεμίαν παρεῖχεν εἰς αὐτὰς δυσκολίαν ἔνεκα
τῆς ἀσυγκρίτως στενοτέρας περιφερείας τῆς δια-
δόσεώς των, χάρις δὲ εἰς τὸ ἰδιαιτέρον αὐτῶν
σῶμα καὶ τὸν ἐν Λονδίῳ ἀνταποκριτὴν των, ἐρ-
γαζόμενον μετὰ πλείονος ζήλου ἢ εὐσυνειδησίας,
κατάρθουν νὰ παρέχωσιν εἰς τὴν πρωϊνὴν αὐτῶν
ἐκδοσιν οὐ μόνον τὰς ἰδίας αὐτῶν εἰδήσεις καὶ
γνώμας, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνας, ἅς κατὰ τὴν αὐτὴν ἀ-
κριβῶς ὥραν μετέδιδον αἱ μεγάλαι τοῦ Λονδίνου
ἐφημερίδες.

Τοῦτο ἦτο φοβερὸν κτύπημα κατὰ τῶν Λε-
βιαθὰν τοῦ τύπου, οἵτινες δὲν ἠδύναντο νὰ μὴ
τὸ ἀνταποδώσωσι. Εἰς τὴν πρόκλησιν λοιπὸν ἀ-
πήνητησαν φέροντες τὸν πόλεμον εἰς αὐτὸ τὸ ἔ-
δαφος τῶν πολέμιων, τούτεστι συνεταιριζόμενοι
καὶ ἐκπέμποντες ἰδιαιτέρας σιδηροδρομικὰς ἀ-
μαξοστοιχίας ἀναχωρούσας ἐκ Λονδίνου τὴν τρί-
την μετὰ τὸ μεσονύκτιον ὥραν καὶ φερούσας τὰς
πρώτας χιλιάδας τῶν φύλλων, τὰς ἐξελθούσας ἐκ
τῶν πιεστηρίων ἐκάστης ἐφημερίδος· τὰ φύλλα
ταῦτα ἠδύναντο οὕτω νὰ διανεμῶνται κατὰ τὴν
ὀρθόην τῆς πρωίας ἐν Βίρμιγγαμ, Μάντισστερ ἢ
Bradford, τούτεστι καθ' ἕνα ὥραν ἐγίνετο ἡ δια-
νομή καὶ εἰς τὰ προάστεια τοῦ Λονδίνου. Αἱ σι-
βάδες τῶν φύλλων ἀναχωροῦσιν ἐν ἣ καταστάσει
ἐξέρχονται τῶν πιεστηρίων, καθ' ὅδον δὲ τακτο-
ποιῶνται, διαιροῦνται εἰς χωριστὰς δέσμας δι' ἑ-
καστὸν σταθμὸν, καὶ κατὰ τὴν διάβασιν ῥίπτον-
ται εἰς τὸ κρηπίδωμα τοῦ σιδηροδρόμου, χωρὶς
κἂν νὰ σταθῇ ἡ ἀμαξοστοιχία.

Τὸ γεγονός τοῦτο παρέχει μικρὰν ἰδέαν τῆς ὀ-
ξύτητος, ἣν προσέλαβεν ὁ διαγωνισμὸς τῶν ἐφη-
μερίδων τῆς πρωτευούσης πρὸς τὰς τῶν ἐπαρχιῶν.
Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ἠδύνατό τις νὰ ἀναφέρῃ κα-
ταδεικνύοντα οὐ μόνον τὸ πολυμήχανον καὶ ἐ-
πινοητικὸν πνεῦμα, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπιχειρηματικὸν
τῶν διευθυνόντων τὰ μεγάλα ἐν Ἀγγλίᾳ ὄργανα
τῆς δημοσιότητος.

Ὡς πρὸς τὴν δύναμιν τοῦ ὕφους καὶ τὴν ποι-
κίλιαν τῆς ὕλης αἱ ἐφημερίδες τῶν ἐπαρχιῶν κατ'
οὐδὲν ὑπολείπονται τῶν τοῦ Λονδίνου, ἂν δὲ
πρέπη νὰ δώσωμεν πίστιν εἰς κριτὴν οὕτως ἀξι-
ωματικὸν, ὡς εἶνε ὁ Γλάδστον, οὐχὶ σπανίως εἰς
τὰς πρώτας αὐτῶν πρέπει νὰ δώσῃ τις τὰ πρω-
τεῖα. Ἀδύνατον νὰ ἀρνηθῇ τις ὅτι συχνότατα
εἰσι ποικιλώταται καὶ διασκεδασκώταται, τοῦτο

δὲ διότι αὐται δὲν τηροῦσι τόσον αὐστηρῶς τοὺς
κανόνας τῆς δημοσιογραφικῆς ἐθιμοτυπίας, καὶ
οὐδὲως φοβοῦνται, περιστάσεως τυχοῦσης, νὰ
ἀναγράφωσι λεπτομερῶς γεγονότα, ἐν τῇ Αὐλῇ
ἢ τῇ πόλει συμβαίνοντα, ἅτινα δίδουσι τροφήν
εἰς τὴν περιέργειαν μᾶλλον ἢ εἰς τὰς σκέψεις τοῦ
Κοινοῦ. Ἡ μεγάλη τῆς πρωτευούσης ἐφημερίς εἶνε
ὡς γηραιὸς διπλωμάτης, πάντοτε σοβαρὸς καὶ
ὀχληρῶς ἐνίοτε δουλῶν. Ἄλλ' ἡ μεγάλη ἐφημερίς
τοῦ Λὸνδῆ ἢ τοῦ Μάντισστερ εἶνε ἐπιχαρὶς καὶ κομ-
ψὸς νεανίας εὐρίσκων ἀπανταχοῦ εὐσθεράν πρό-
σοδον, καὶ ὅστις τὸ ἐσπέρας ἐν τῇ Δέσχη οὐδα-
μῶς ἀξιῶ νὰ τὸν παρακαλέσωσιν ἵνα διηγηθῇ τὰ
πολλὰ καὶ περίεργα πράγματα, τὰ ὁποῖα ἔμαθε
τὴν ἡμέραν.

Καὶ ἐπαρχιακὸν μὲν τύπον ἔχει πᾶσα χώρα
ἀλλ' ὅ,τι μόνον ἐν τῇ Μεγάλῃ Βρετανίᾳ πράγ-
ματι ἀπαντᾶται εἶνε ἡ ἐφημερίς τῆς συνοικίας,
ἐφημερίς ἧς ἡ διάδοσις καὶ ἡ ἐπιρροή εἶνε περιο-
ρισμένη εἰς ἕνα μόνον προάστειον, εἰς ἕνα τῆς πό-
λεως διαμερίσμα, ὁποῖαι εἶνε λ. χ. τὰ «South
Kensington News», ὁ «Southwark Weekly». Τοιαύτας
ἐφημερίδας τὸ Λονδίον ἀριθμεῖ οὐχὶ
ὀλιγωτέρας τῶν ἐξήκοιτα, πάσας ἀμαξοῦσας
καὶ μετὰ ζήλου καὶ ἐμπειρίας συζητούσας περὶ
τῶν διαφόρων ἐπιτοπίων ζητημάτων, περὶ τῆς
καταστάσεως τῶν ὁδῶν καὶ τῆς υγιεινῆς τῆς συ-
νοικίας, περὶ ἀνατροφῆς καὶ τῶν τούτων, λαμ-
βάνουσαι λίαν ἐνεργὸν μέρος εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς
ἀγῶνας καὶ χορηγοῦσαι πᾶσαν ἀναγκαίαν πλη-
ροφορίαν διὰ τὰς οἰκιακὰς ἀνάγκας τῶν κατοί-
κων τῆς περιφερείας των. Τὰ πλείωτα τῶν φύλ-
λων τούτων εἶνε ἐβδομαδιαῖα, ἀλλ' ὑπάρχουσι καὶ
τινα συχνότερον ἐκδιδόμενα, καὶ δύο ἢ τρία ἐξ
αὐτῶν τοιαύτην ἔσχον ἐπιτυχίαν, ὥστε ἠδυνήθη-
σαν νὰ καταστήσωσιν ἡμερησίαν τὴν ἐκδοσὶν των·
μία τῶν ἐφημερίδων τούτων, πρὸ εἰκοσαετίας ἢ
τριακονταετίας ἰδρυθεῖσα ἐν τῷ προαστείῳ Is-
lington, πλησιάζει νὰ καταστῇ μία τῶν μεγάλ-
ων ἐφημερίδων τῆς πρωτευούσης.

Η ΑΡΑΧΝΗ

ὡς κύρη, σύζυγος καὶ μήτηρ.

Ὑπὸ τὸν περίεργον τοῦτον τίτλον ἡ γαλλικὴ
«Ἐφημερίς τῶν ζώων» (Gazette des animaux)
δημοσιεύει τὸ ἀκόλουθον ἀρθρίδιον, ὅπερ ὡς ἱκα-
νῶς ἐνδιαφέρον μεταφέρομεν ἐνταῦθα χάριν τῶν
ἀναγνωστῶν τῆς «Ἐστίας».

«Φύσει ἐχθρὰ τῶν ὁμοίων αὐτῆς ἡ ἀράχνη ζῆ-
βιον μονήρη. Πάντα τὰ οὕτω διαιτώμενα ζῶα
εἰσὶν ὡς ὑπὸ τινος κατάραν. Ὅταν δύο αὐτῶν
συνανηθῶσι, τὸ ἰσχυρότερον ἢ τὸ πονηρότερον
θὰ ἐξολοθρεύσῃ τὸ ἄλλο. Αὐτὸς δ' ἔρωε, ὁ φέρων
εἰς προσέγγισιν καὶ τὰς βᾶλλον δυστρόπους καρ-
δίαις, δὲν δύναται νὰ κατανικήσῃ τὴν σφοδρὰν
αὐτὴν ἀπέχθειαν, καὶ δι' αὐτὰ ὁ γλυκὺς τοῦ γά-